

SVETOVNA KNJIŽEVNOST PRED 2. SVETOVNO VOJNO

Evropska književnost od začetka 20. stoletja do druge svetovne vojne

KLJUČNE BESEDE: modernizem, avantgarda, ekspresionizem, futurizem, ekspresionizem, kubizem, nadrealizem, dadaizem, KAFKA, Preobrazba, moderna pripovedna groteska

To obdobje razmejimo z letnicama 1918 do 1941. Leta 1918 se je končala 1. svetovna vojna, nastala je kraljevina SHS, umrl je IVAN CANKAR, leto 1941 pa pomeni začetek 2. svetovne vojne. Na razvoj slovenske književnosti so vplivale novosti iz svetovne književnosti in evropski dogodki: posledice 1. svetovne vojne, kriza kapitalizma, oktobrska revolucija, vzpon fašizma in nacizma, španska državljanska vojna. Slovensko književnost v tem času sta zaznamovala ekspresionizem in socialni realizem.

V evropski književnosti se je v začetku 20. stoletja razvijalo več književnih smeri. Književnost je temeljila na literarni dediščini realizma, nove romantike, dekadence in simbolizma. Kmalu po letu 1900 pa so se razvile modernejše književne smeri, ki jih s skupnim izrazom imenujemo modernizem (ekspresionizem, futurizem, kubizem, dadaizem, nadrealizem, eksistencializem). Modernizem pomeni odmik od tradicionalnih smeri in pojav velikih vsebinskih, jezikovnih in oblikovnih sprememb v književnosti. Modernizem je zanikal družbena merila lepote in morale ter prikazoval resničnost skozi tok posameznikove zavesti, sanje in podzavest.

Na nastanek novih književnih smeri so vplivale velike zgodovinsko-politične odločitve, dve svetovni vojni in velike spremembe v razvoju industrije in tehnologije. Te spremembe pa so prav tako vplivale na življenje človeka ter na njegov odnos do sveta in umetnosti. Vpliv in posledice so bili največkrat negativni, kar je pri človeku povzročilo občutek negotovosti, izgubljenosti, strahu pred prihodnostjo in kaosa.

Najpomembnejši predstavniki modernizma so : v liriki Federico Garcia Lorca, v epiki Marcel Proust, James Joyce in FRANZ KAFKA, v dramatikah Bertolt Brecht